

eller en tilsvarende Vejlængde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade. Ved Beslutning af Retten eller dens Formand, der bliver at paaberaabe i Indkaldelsen, kan det saavel i borgerlige Sager som i Straffesager paalægges et fjernere boende Vidne at give Møde for Landsret eller Højesteret, naar dets Afhøring maa antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning. — I *borgerlige* Sager afgives Vidnesbyrd som Regel for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. I *Straffesager* afgives Vidnesbyrd i Reglen for vedkommende Undersøgelsesret eller, for saa vidt Vidnet enten ikke er pligtig at give Møde for denne, eller et saadant Møde af vedkommende Undersøgelsesdommer skønnes at ville medføre væsentlig større Besvær for Vidnet end Møde for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig, for denne sidste Ret. Dog have Vidner, hvis Forklaring skal benyttes som Bevis under Domsforhandling for Landsret i *Nævningesager*, at møde under denne og der at aflægge Forklaring, medmindre fornævnte Regler eller Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, eller dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne, Ulemper for Vidnet eller Bekostning, som ikke vilde staa i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Vidnesbyrddet kan antages at have for Sagens Oplysning. Landsret eller Højesteret kan derhos, for saa vidt ikke Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, saavel i borgerlige Sager som i Straffesager bestemme, at Vidnesbyrd, der maa antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning, aflægges under Domsforhandling for Retten. — Militære af Hæren og Flaaden ere pligtige til at aflægge Vidnesbyrd for de borgerlige Domstole, overensstemmende med Reglerne i denne Lov. — Et lovmæssig indkaldt Vidne, der udebliver uden lovligt Forfald, idømmes der efter Partens Begæring Bøde, hvorhos Retten — i borgerlige Sager dog kun efter Parternes Begæring og kun i Tilfælde af gentagen Udeblivelse — kan lade et udeblevet Vidne afhente ved Magt, og, hvis Sagen udsættes, beslutte, at Vidnet ved Politiets Foranstaltning skal tages i Forvaring, indtil dets Fremstilling for Retten kan finde Sted. — *Parterne* kunne i borgerlige Sager *selv afhøre Vidnerne*, idet Rettens Formand dog skal vaage over, at utilbørlige, navnlig forvirrende Spørgsmaal ikke stilles ved Afhørelsen, og at denne foregaar i en passende Form. Eventuelt kan han unddrage Parten Afhørelsen og selv overtage den. Skønner han, at det vil være uden Nytte at fortsætte med Afhørelsen, kan han slutte den. Retten kan desuden ogsaa selv stille Spørgsmaal til Vidnet. — Bestemmelserne med Hensyn til *Eden* gaa ud paa følgende: Naar nogen af Parterne forlanger det, skulle Vidneforklaringer i